

เศร้า (แม่)*

Sad (Mother)

ลจลิน ศักดา (Lachalin Sakd)**

บทคัดย่อ

ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “เศร้า (แม่)” ชุดนี้ เป็นการแสดงศักยภาพทางด้านสี ระบาย แสงเงา เป็นมิติใหม่ที่เกิดขึ้นได้ทุกๆขณะ เป็นการทดลองการสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ของตนเอง เพื่อให้เห็นภาพความแตกต่างและแปลกใหม่จากที่ตนเองเคยทำ เป็นระบายของพื้นผิวใบหน้าคน ซึ่งมีความเศร้า สะท้อนความทุกข์ในใจ การแสดงสีในในงานเกิดเป็นความสนุกสนานและความบันเทิงทางด้านจิตใจ อ้างอิงจากประวัติศาสตร์ศิลป์ การทำงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เหมือนจริง ไปถึงลดทอนเหมือนจริง รูปธรรมสู่นามธรรมที่ไม่มีที่สิ้นสุดนั้น ข้าพเจ้ากำหนดเพียงถึงแก่นามธรรมเพื่อให้ได้ขอบเขตของการทำงานที่มีความสมบูรณ์ รูปแบบเหมือนจริงไม่ใช่เพียงสัจจะธรรม เหมือนจริงทั้งความคิดและอารมณ์นึกคิดที่ไม่จำกัดความ รูปทรงที่มีความชัดเจน แสดงรายละเอียดที่เข้าใจง่ายยากแตกต่างกันที่มุมมองของประสบการณ์ ถัดจากเหมือนจริงของรูปทรงแล้ว ก็เป็นเหมือนจริงทางโครงสร้างรอบนอกที่คุ้นชิน นามธรรมเป็นรายละเอียดที่ปะปนแนวความคิดที่ผสมผสานความไม่เป็นระเบียบแบบแผนเป็นเสมือนพื้นผิวแลนด์สเคปที่รายล้อมด้วยทัศนธาตุที่ไม่งดงามเพียงพอที่จะอธิบายเป็นถ้อยคำเท่าเทียมความรู้สึกที่ต้องสัมผัสด้วยจิตวิญญาณหรือจิตวิเคราะห์ตามแต่ถนัดและทัศนคติที่ไม่มีถูกผิดของนักวิจารณ์ที่ข้าพเจ้าไม่เคยก้าวกาย ต่อมาเป็นแก่นามธรรมของสีเส้นที่ไม่มีขีดจำกัดของจินตนาการ เปรียบเทียบกับศิลปินรุ่นหลังที่มีชื่อเสียงโด่งดังในอดีต ไม่ใช่การปิ่นเกลียด แต่เป็นการเลียนแบบที่ไม่มีความคล้ายคลึงมากตามผู้นำด้วยความเคารพยกย่อง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังให้บทสรุปของผลงานที่สร้างสรรค์เข้าข้างลัทธิศิลปะที่ใกล้เคียงจนเหมือนได้ถ่ายทอดด้วยความบังเอิญมากกว่าเป็นความตั้งใจ

คำสำคัญ : เศร้า ทัศนธาตุ เหมือนจริง แก่นามธรรม

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานนิพนธ์ เรื่อง เศร้า (แม่) ปีการศึกษา 2558 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา จิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
puplachalin@gmail.com อาจารย์ที่ปรึกษา ศ.เกียรติคุณอทิพล ตั้งโลก (Prof. Emeritus Ethiphol Thungchalok) และ
ผศ.นาวัน เปี้ยดกลาง (Assoc. Prof. Nawin Biadklang).

Abstract

“ Sad (Mother) ” It shows colour potentiality that is create new model of myself. This is the difference and the exotic from which it never do. On plane of the substrate with the sad face my mother reflect the suffering in mind which is provide a fun and entertaining way follow art history. Job creation of realistic art. To reduce realistic. Concrete to the abstract is endless. I just set up a semi-abstract to the scope of the work is complete. Truth is not only a realistic figure. Ideally, the actual thoughts and emotions that are not defined. Shape is clear Show more difficult to understand different perspectives of experience. Next to the realism of shape then. It is realistic structural outer accustomed. Abstract detail is that no civilized eclectic mix of ideas that did not formalize a virtual surface lanscape surrounded by spectacular visual elements are not enough words to describe the feeling that comes into contact with mental equality. Spirit or psychoanalysis, as the skills and attitudes that are no fault of the critics that I never intrusive. Later, as a semi-infinite abstract of colorful imagination. To be compared with the most famous artists of the past. I hate climbing This mimics a similar, but not quite as leaders with respect. I shall also provide a summary of partisan ideology of creative arts as close as conveyed by chance rather than intentional.

Keywords : Sad ,Visual Elements , Realistic , Semi-Abstract

บทนำ

เศร้า (แม่) เป็นชื่อวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า โดยใช้ใบหน้าแม่เป็นต้นแบบในการทำงานศิลปะ เหตุผลของการใช้แรงงานที่มีศักยภาพของความรักเป็นที่ตั้ง

กลุ่มคนที่ประกอบอาชีพด้วยการใช้แรงงานและแรงใจเป็นหลักในการทำงานหรือกลุ่มคนที่เราเรียกโดยทั่วไปว่า ชนชั้นกรรมาชีพ มักประกอบอาชีพ ได้แก่ ชาวนา ชาวไร่ ชาวนา รวมทั้ง พ่อค้า แม่ค้า ด้วยซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ต้องทำงานหนัก เพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว

การใช้ชีวิตที่ต้องใช้แรงงานในการต่อสู้ ดิ้นรน มักอยู่บนพื้นฐานของความยากลำบากและชีวิตมักมีอุปสรรคมากมาย เพราะความไม่พร้อมทางด้านปัจจัยต่างๆ และไม่มีทางเลือกในสังคมมากพอ ส่วนใหญ่กลุ่มคนเหล่านี้มัก มีถิ่นฐานบ้านเกิดอยู่ในชนบท มีความผูกพันใกล้ชิดธรรมชาติ มีความผูกพันทางเครือญาติที่เหนียวแน่น และอาศัยที่ดินทำกินแต่เก่าเดิมเลี้ยงชีพและทำมาหากิน ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวนี้ เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันไปโดยทางธรรมชาติอย่างเลี่ยงไม่ได้ อันประกอบด้วยธรรมชาติทั้งจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และภายในจากร่างกาย ซึ่งแม้ในบางครั้งก็มักไม่พร้อมและไม่เอื้อต่อการประกอบภาระหน้าที่การงาน เพราะการแปรเปลี่ยน และเปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติเหล่านั้นโดยความแน่นอนธรรมชาติอยู่แล้วมักเป็นอุปสรรคหนึ่งที่สำคัญเลยทีเดียว แต่ด้วยการที่คนเรามักใช้ที่พึ่งทางใจหรืออาศัยกำลังใจจากครอบครัวหรือคนที่เรารักเป็น

แรงผลักดัน ในการทำงานนั้นๆต่อไปได้ จึงเป็นเหตุสำคัญให้เรายังสามารถดำรงและใช้ชีวิตได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ด้วยการประกอบกิจการงานในทุกๆวันได้อย่างต่อเนื่อง แม้ร่างกายจะเหนื่อยล้า หรืออ่อนเพลียแต่การทำงานก็มักดำรงอยู่อย่างไม่เคยลดละเพราะจิตใจที่ยังอดทน เข้มแข็งและต่อสู้ได้ในทุกๆขณะนั้นๆ

ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มคนกรรมาชีพเหล่านี้ ล้วนเป็นกลุ่มคนที่มีชีวิต จิตใจและเลือดเนื้อ ของนักสู้ ที่เราสามารถสัมผัสและมองเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนกว่ากลุ่มคนอื่นๆจึงสะท้อนคุณค่าของความเป็นมนุษย์ธรรมดาที่ต้องดิ้นรน ต่อสู้ และอยู่รอดให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นความยากลำบากและมีอุปสรรคใดๆก็ตามที่

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ประวัติของแม่

แม่ของข้าพเจ้ามีอาชีพเป็นแม่ค้าขายน้ำปั่นเกล็ดหิมะ ขายตามท้องตลาดนัด มีการขายส่งและการขายปลีก ขายส่งตามงานฌาปนกิจศพ งานเลี้ยงสังสรรค์ทั่วไป เป็นกิจการเล็กๆ ที่มีเจ้าของเพียงผู้เดียว

แม่ของข้าพเจ้าทำงานหนักเพียงลำพัง เพราะพ่อกับแม่ของข้าพเจ้าแยกทางกัน แม่ทำงานหนักทุกวันโดยไม่เคยหยุดพัก ในแต่ละวันแม่ต้องตื่นตั้งแต่เช้า เพื่อหุงหาอาหารเช้า ก่อนออกจากบ้านไปทำงาน ต้องสวมบทบาทเป็นพนักงานทำความสะอาดและดูแลกิจการไปในตัว

ชีวิตการทำงานของแม่มีสังคมจากการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนพ่อค้าแม่ค้าด้วยกันเอง กินและนอนกับที่ทำงาน ไม่เคยพักผ่อนเป็นเวลา มีความทุกข์ ความเศร้า ความกดดัน ความเครียดอยู่ตลอดเวลา ต้องยกของหนัก ทั้งที่ร่างกายไม่แข็งแรง ต้องต่อสู้ทำงานหนักเพื่อลูกแต่เพียงผู้เดียว อาศัยความรักที่มีต่อลูกฝ่าฟันความยากลำบากในการทำงานทุกวัน

ข้าพเจ้ารู้สึกรัก เคารพ ยกย่องแม่ของข้าพเจ้า เป็นเสมือนต้นแบบในการประกอบกิจการงาน ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ขึ้นมา

ทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าเล็งเห็นว่ากลุ่มคนเกษตรกร หรือผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่มักจะมีวิถีชีวิตเป็นไปด้วยความยากลำบาก กลุ่มคนเหล่านี้ทำงานหนัก แทบจะตลอดทั้งชีวิต และแม่ของข้าพเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งที่ทำงานหนักทุกวัน เป็นระยะเวลายาวนานในแต่ละวัน แม้ว่าจะมีความเหน็ดเหนื่อย เกิดภาวะความเครียด ความกดดันแต่มีความกระตือรือร้น แม้มີอุปสรรคมากมายเกิดขึ้น แม่ไม่เคยยอมแพ้ ยังคงประกอบกิจการงาน ต่อสู้ ทำงานหนักอย่างไม่ลดละ เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว โดยอาศัยความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูกเป็นแรงผลักดัน

ข้าพเจ้ายกย่องให้แม่ของข้าพเจ้าเป็นต้นแบบหรือแบบแผนในการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า และปรารถนาให้ทุกคนได้ตระหนักถึงบุญคุณของบุพการี โดยผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าได้สื่อความหมายถึงคุณค่าของผู้เป็นแม่ด้วย

อิทธิพลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจมาจากคนที่ประกอบอาชีพซึ่งใช้ร่างกายแรงใจในการทำงาน ฟังพารธรรมชาติ และดำรงชีวิตโดยอาศัยฤดูกาลเป็นตัวแปรที่สำคัญ เพราะฉะนั้นพวกเขาต้องมีความอดทน

ค่อนข้างสูงมาก และมองเห็นว่าแม่ของข้าพเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษากลุ่มคนในอาชีพนี้ กลุ่มคนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการต่อสู้ อาบเหวี่ยงต่างน้ำ อดทนต่อความกดดัน และมีสภาวะของความเครียดที่ค่อนข้างง่ายกว่ากลุ่มคนอาชีพอื่นๆ เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้ซึมซับและสัมผัสใกล้ชิดกับแม่ตั้งแต่แรกเริ่ม ข้าพเจ้าจึงสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ ข้าพเจ้าคิดว่าแม่ของข้าพเจ้ามีความขยัน อดทนและมีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว จึงนำมาเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการทำงานสร้างสรรค์ครั้งนี้

อิทธิพลจากการสำรวจจิตของตนเองตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมุนด์ ฟรอยด์

ประวัติของซิกมุนด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud)

ซิกมุนด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud)กล่าวได้ว่าเป็นบิดาแห่งจิตวิเคราะห์เขาเป็นจิตแพทย์ชาวออสเตรียเชื้อสายยิว เกิดในครอบครัวพ่อค้าขายผ้าขนสัตว์เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1856 ที่เมืองฟรายเบิร์กแคว้นโมราเวีย ในจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี ปัจจุบันคือส่วนหนึ่งของประเทศเชโกสโลวาเกีย และเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1939 รวมอายุ 83 ปี ซิกมุนด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud)นับเป็นยอดอัจฉริยะและได้รับการยกย่องว่าเป็น บิดาแห่งจิตวิทยา เขาเป็นเจ้าของทฤษฎี จิตวิเคราะห์ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาในเรื่องนี้มากที่สุดคนหนึ่งของโลก ฟรอยด์ต้องฟันฝ่าอุปสรรคชีวิตมากมายทั้งความอดทนต่อความทุกข์ ความโดดเดี่ยว และแม้แต่การไร้ซึ่งมิตรภาพที่แลกมาด้วยความสำเร็จในหน้าที่การงานของเขา

การวิเคราะห์จิตเริ่มต้นจากการสำรวจจิตของตนเองในการทำงานศิลปะ ตั้งแต่ในระยะแรกจากการทำงานเหมือนจริง วิเคราะห์จิตออกมาได้ว่า เกิดภาวะกดดัน มีความเครียดค่อนข้างสูง

ในระยะต่อมา ได้เริ่มทดลองสร้างสรรค์งานในรูปแบบอื่น โดยอ้างอิงมาจากทฤษฎีจิตพื้นฐานของซิกมุนด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud) ดังนี้

จิตใจของคนเราสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับตามการรับรู้ ได้แก่

1. จิตสำนึก (The conscious) เป็นส่วนของจิตใจที่คนเรารู้สึกนึกคิดอยู่ในแต่ละขณะ
2. จิตก่อนสำนึก (The preconscious) เป็นส่วนของจิตใจที่ตามปกติแล้วเราไม่ได้ตระหนักถึงแต่หากใช้ความตั้งใจก็จะขึ้นมาสู่จิตสำนึกได้ เช่น การพยายามนึกถึงเหตุการณ์บางอย่างในอดีต
3. จิตไร้สำนึก (The unconscious) เป็นความรู้สึกนึกคิด หรือความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ตามปกติไม่อาจขึ้นมาในระดับจิตสำนึกได้อาจแสดงออกมาในความฝัน หรือแสดงเป็นอาการต่าง ๆ ของผู้ป่วย ซึ่งจะเบี่ยงเบนไปจากความคิดหรือความต้องการดั้งเดิม

อธิบาย ลักษณะได้ดังนี้

1. จิตสำนึก (The conscious) บางครั้งข้าพเจ้าก็มีความสับสนในตัวเองและรู้สึกถึงอารมณ์ความรู้สึกแปรปรวนตลอดเวลา ทำให้สับสนในการสร้างสรรค์ผลงานไม่เป็นไปตามความเป็นจริง อย่างธรรมชาติ
2. จิตก่อนสำนึก(The preconscious) การสร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกหรือความรู้สึกนึกคิดของตนเอง แม้ว่าจะเป็นโครงสร้างที่เป็นรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) และผลงานที่สร้างสรรค์ออกมาเป็นสีในจินตนาการมากกว่าการเลียนแบบเหมือนจริง แต่ยังคงเชื่อมโยงแสงเงาในความเป็นจริงอยู่บ้าง

3. จิตไร้สำนึก(The unconscious) เป็นส่วนรายละเอียดในการสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่วิเคราะห์ว่าเกิดจากนามธรรมโดยอาศัยรูปแบบคล้ายรูปแบบอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionism) และเมื่อวิเคราะห์จิตต่อไปเรื่อยๆนั้น ลักษณะในการเขียนรูปจัดอยู่ในกลุ่มใกล้เคียงงานเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ (Expressionism) ที่มาจากจิตใต้สำนึกของตนเอง และเป็นลักษณะเฉพาะของตนเองในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นรายละเอียดในนามธรรมแต่อยู่ในโครงสร้างเหมือนจริง

การกำหนดรูปแบบวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน

รูปแบบวิธีการ

ข้าพเจ้ากำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นรูปแบบเหมือนจริง(Realism)ในลักษณะที่เป็นแบบเฉพาะของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นรูปแบบเหมือนจริงในลักษณะเอ็กซ์เพรสชันนิสต์(Expressionism)และใช้สีเส้นต่างๆเป็นแบบผสมผสานแนวอิมเพรสชันนิสต์(Impressionism)และสร้างสรรค์สีขึ้นมาตามจินตนาการจากความรู้สึกนึกคิดด้วย หลังจากนั้นผลงานต่อมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นรูปแบบที่อ้างอิงตามประวัติศาสตร์ศิลป์ ทั้งรูปแบบโพสต์อิมเพรสชันนิสต์ โพรวิสม์ เป็นต้น

การกำหนดแนวเรื่องราวเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน

แนวเรื่อง

เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนกลุ่มคนกรรมมาชีพ แม่ของข้าพเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งที่มีภาระหน้าที่ไม่ต่างจากกลุ่มบุคคลนี้ ตัวแทนของการต่อสู้ชีวิตคนหนึ่ง เป็นบุคคลใกล้ชิดที่ข้าพเจ้า เคารพรัก ยกย่อง

ข้าพเจ้าเกิดความสะเทือนใจเมื่อข้าพเจ้าเห็นแม่ของข้าพเจ้ามีภาระหน้าที่ในการทำงานหนักทุกวัน ซ้ำๆ ตลอดระยะเวลาอันยาวนานในแต่ละวัน ความสะเทือนใจเหล่านี้กระตุ้นให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา

เนื้อหา

เนื้อหาสัมพันธ์ชีวิต ความรัก ความผูกพัน หน้าที่การงานที่มีความรู้สึกทางอารมณ์เศร้าเกี่ยวข้องกับคนหน้าตา อารมณ์

แนวงานสัมพันธ์กับความคิด

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า สอดคล้องเกี่ยวข้องกับครอบครัว บุคคลใกล้ชิด สัมพันธภาพ ความผูกพันระหว่างแม่ลูก ภาระหน้าที่เชื่อมโยงกายใจ งานเกี่ยวกับเงินตรา ปากท้องความอยู่รอด กินดีอยู่ดีไม่เท่ากับความสุขทางกายใจ

การกำหนดแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

แนวความคิด

ใบหน้าแม่แสดงความรู้สึก เศร้า สะท้อนความทุกข์ภายในใจ ถ่ายทอดความสะเทือนใจสู่ข้าพเจ้าให้เป็แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปแบบศิลปะที่ถ่ายทอดความรู้สึกผ่านสีที่เป็นรูปธรรมสู่นามธรรมที่ไม่เหมือนจริงภายใต้ศิลปะกึ่งนามธรรมที่ไม่ได้อธิบายอะไรมากนอกจากถ่ายทอดความจริงจากการมองใบหน้าแม่

แนวความคิดสอดคล้องกับความรักของแม่ลูก

ความรักของแม่ ทำให้ลูกมองเห็นความจริงภายในของจิตใจ ความรักที่มีต่อลูกทำให้แม่มีร่างกายแข็งแรงใจทุ่มเททำงานหนัก

ความรักที่ลูกมองเห็น คือใบหน้าแม่ที่ลูกสะท้อนใจกับความรักที่เสียสละร่างกายมองเห็นจิตวิญญาณคนผ่านผิวหน้ารูปใบหน้าแม่

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์เป็นผลงานรูปแบบเหมือนจริงมีทั้งขนาดชิ้นเล็กและขนาดชิ้นใหญ่ เป็นทั้งใบหน้าคน มือ ลำตัว

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาในระยะแรกเป็นรูปแบบเหมือนจริงใช้ร่างกายคนเป็นลักษณะของคนที่มีรูปร่างหน้าตาเฉพาะของเกษตรกรกลุ่มนั้นๆส่วนใหญ่จะเป็นคนแก่เป็นหลัก เพราะมีลักษณะเนื้อผิวที่มีรายละเอียดของเวลาที่สามารถบอกความงามของอายุและลักษณะการทำงานได้ดี

ผลงานในระยะที่สองของการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ตัดแบ่งขนาดชิ้นงานออกเป็นส่วนๆ เป็นเฉพาะใบหน้า ลำตัว มือ เก็บรายละเอียดเหมือนจริงจากที่แปร่งเล็กๆลักษณะรูปแบบนามธรรมไปสู่โครงสร้างเหมือนจริงที่เห็นเป็นรูปแบบรูปธรรม

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาในช่วงระยะแรกเป็นรูปแบบเหมือนจริง พยายามใช้ทักษะฝีมือที่มีอยู่สร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลลงน้ำหนักสี แสงเงาให้เหมือนจริง

ในระยะต่อมาข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาในรูปแบบกึ่งนามธรรม ทดลองเรื่องสี พยายามใช้สีในจิตใต้สำนึกแสดงออก โดยใช้จิตใต้สำนึกวิเคราะห์ออกมา และใช้ทฤษฎีทางด้านสีเป็นหลักการ ซึ่งได้แก่ จังหวะ การลงแสงเงา การเคลื่อนไหวของสี น้ำหนักของสีที่ใกล้เคียงกัน ผสมผสานเป็นผลงานสร้างสรรค์ชุดหลังขึ้นมา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้าเป็นการทดลองเรื่องสุนทรียภาพทางด้านสีมากกว่าการเลียนแบบความเหมือนจริง โดยใช้สีที่มีสีสันสดใส ไม่ได้คำนึงถึงความเหมือนจริง

ในช่วงแรก ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการสร้างสรรค์ ผลงานเป็นโครงสร้างเหมือนจริง และเก็บรายละเอียดจากรูปธรรมสู่นามธรรมหรือจากนามธรรมสู่รูปธรรม ในลักษณะของเส้นสีแสงเงาที่มีอยู่จริงและทั้งไม่มีอยู่จริง มิติใหม่ที่พบในงาน คือลดความเหมือนจริง มองผ่านโครงสร้างเหมือนจริง

ในช่วงที่สอง ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการสร้างสรรค์ผลงานจากโครงสร้างเหมือนจริงและเก็บรายละเอียดภายในไม่เหมือนจริง โดยใช้เส้นสี น้ำหนัก ทศนธาตุ เพื่อเพิ่มมิติใหม่ เกิดเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม สีสันไม่เหมือนจริง แสงเงาในงานไม่มี

ความไม่เหมือนจริง สามารถเชื่อมโยงอารมณ์ ความรู้สึกได้ทุกขณะ ทั้งที่ตั้งใจและบังเอิญ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีการสร้างสรรค์ในเรื่องราว แนวความคิด ทั้งเหมือนจริงและไม่เหมือนจริง เป็นการทดลองเรื่องสี ตามอารมณ์ ความรู้สึกในรูปแบบเฉพาะของข้าพเจ้ามากขึ้น แทนค่าความเหมือนจริงซึ่งเป็นการทดลองสีตามจินตนาการและสีตามความเป็นจริง ปรากฏชัดเจนนยิ่งขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความเหมือนจริง ตามระยะแรกและระยะที่สอง แต่ได้พัฒนามาจากระยะแรกและระยะที่สอง เป็นรูปแบบนามธรรมมากขึ้น หรือที่เรียกว่าเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม

บทสรุป

กลุ่มคนเกษตรกร หรือกลุ่มคนกรรมมาชีพ เป็นกลุ่มบุคคลที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแรงบันดาลใจและสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีแม่ของข้าพเจ้าเป็นต้นแบบ ในการแสดงออกและสื่อความหมาย เชื่อมโยงเนื้อหา แนวความคิดที่เกี่ยวกับชีวิตของแม่ โดยใช้ใบหน้าของแม่สะท้อนออกมา

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเห็นแม่ของข้าพเจ้าทำงานในสภาวะที่ตึงเครียดบ่อยครั้ง และในบางเวลาที่มีความทุกข์ เศร้า วิตกกังวล และความกดดันมากมายเกิดขึ้น เมื่อข้าพเจ้าเห็นแม่ของข้าพเจ้าเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาให้แม่ของข้าพเจ้าจึงใช้สีสดใสแทนค่าความเศร้าหรือความทุกข์เหล่านั้น

โดยในระยะแรกข้าพเจ้าใช้วิธีสื่อความหมายและแสดงออกมาในรูปแบบเหมือนจริงเป็นจุดเริ่มต้น แต่ต่อมาข้าพเจ้าได้ทดลองสร้างสรรค์ผลงานเรื่องการใช้สี ทำให้งานของข้าพเจ้าในส่วนของรายละเอียดบนผิวหนังเป็นลักษณะนามธรรม สื่อสารออกมาเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม ใกล้เคียงการใช้สีแบบอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionism) และใช้เทคนิควิธีการคล้ายเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ (Expressionism)

รูปแบบงานของข้าพเจ้าจากรูปแบบเหมือนจริงโดยวิธีเลียนแบบกลายเป็นงานลักษณะอิมเพรสชันนิสต์ ในเรื่องของการใช้สีในธรรมชาติ สีที่ปรากฏบนผิวหนัง เป็นรายละเอียดทางนามธรรมแต่อยู่ในโครงสร้างเหมือนจริง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นรูปแบบเหมือนจริง (Realism) ลักษณะใกล้เคียงเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ (Expressionism) เพราะด้วยฝีมือที่ ไม่ได้คำนึงถึงความเหมือนจริงมาก เชื่อมโยงกับบุคลิก ความรู้สึกนึกคิดแบบเฉพาะของตนเอง

จากความเป็นจริงเหมือนจริงเท่าที่ข้าพเจ้าจะบรรจงเขียนขึ้นมาได้ ข้าพเจ้าค่อยๆผ่อนคลายให้มันไม่เหมือนจริง มันมีความสนุกสนาน มีสีสัน มีความเพลิดเพลินในการสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มมากขึ้น

จากเหมือนจริงที่เคร่งเครียดสู่นามธรรมของความไม่เหมือนจริงตัดทอน เชื่อมโยงความทุกข์เศร้าในรูปแบบเหมือนจริงและไม่เหมือนจริง เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรม

ผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 1 เศร้า (แม่) หมายเลข 1
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 70x130 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 2 เศร้า (แม่) หมายเลข 2
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 100x120 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 3 เศร้า (แม่) หมายเลข 3
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160x180 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 4 เศร้า (แม่) หมายเลข 4
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160x180 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 5 เศร้า (แม่) หมายเลข 5
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160x180 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 6 เศร้า (แม่) หมายเลข 6
เทคนิค สีน้ำมันบนไม้
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 7 เศร้า (แม่) หมายเลข 7
เทคนิค สีน้ำมันบนไม้
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 8 เศร้า (แม่) หมายเลข 8
เทคนิค สีน้ำมันบนไม้
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 9 เศร้า (แม่) หมายเลข 9
เทคนิค สีน้ำมันบนไม้
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 10 เสร์ร้า (แม่) หมายเลข 10
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 11 เสร์ร้า (แม่) หมายเลข 11
เทคนิค สีน้ำมันบนไม้
ขนาด 160x190 ซม.
ปี พ.ศ. 2557

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. **โลกศิลปะศตวรรษที่20**. กรุงเทพมหานคร: เมืองโบราณ, 2545.

มหาวิทยาลัยศิลปากร. คณะมัณฑนศิลป์. **เพื่อ หริพิทักษ์ ชีวิต และ ผลงาน**. กรุงเทพมหานคร:

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

ฉัตรวิไล พุ่มสั้ม.(2557). “การออกแบบพื้นที่ใช้งานภายในหอศิลป์ที่สอดคล้องกับหลักการออกแบบสากล
กรณีศึกษา: หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร.” Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 3
(เดือนกันยายน-ธันวาคม): หน้า1245-1256

กชพร ดิการกล.(2558). “พฤติกรรมการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมผ่านระบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามแนวคิดการเรียนรู้แบบนำตัวเอง ของบุคลากรทางการศึกษา”
Veridian E-Journal ปีที่8 ฉบับที่2(พฤษภาคม-สิงหาคม): หน้า1-14

ภาษาต่างประเทศ

Clay, Jean. **From Impressionism to Modern Art**. New Jersey: Chartwell Books., 1978.

Dietmar, Elger “Expressionism.” A Revolution in German Art. Taschen Koln, 2002.

Janson, H.W. **History of art**. 5th ed. New York: Revised. Harry N. Abrams, 1997.

John, G. Aisford. **The Great Artist, Their Lives, Works and Inspiration**. London: The 20th Century Modern Art, Marshall Cavendish, 1988.

Philippe, Julian. **The Symbolists**. New York: E.P. Dutton, 1977.